

svensk

FALLSKÄRMS SPORT

svenska fallskärmsförbundets medlemsmagasin

NUMMER TRE 2014

ÅRGÅNG 43

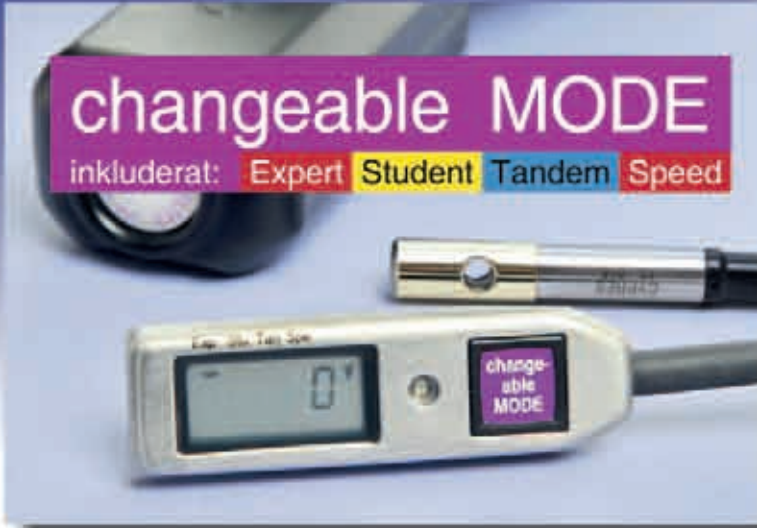
Fullt ös på **Bänkås**
Skycamp på Bunge
Airtrip i mellansverige

CYPRES 2

Reliability made in Germany

changeable MODE

inkluderat: Expert Student Tandem Speed

5 ENHETER

SAMMA PRIS

inkluderat:
INGA BATTERIKOSTNADER
MAXIMAL GARANTI
AUTOMATISKA UPPDATERINGAR

OÖVERTRÄFFAD KVALITET

fler än **176 000** sålda
fler än **100 miljoner** hopp
fler än **3000** räddningar

"Sedan den första såldes för mer än 23 år sedan har alla CYPRES alltid aktiverat och skurit av loopen."

Alle welt Erfindungen upptäckta och utvecklade 2014.

www.cypres.cc

Som en film...

Innehåll, nummer 3, 2014

Jag tycker att det är roligt att höra om elevers första intryck av fallskärmsvärlden. Inte bara själva fallskärms-hoppen utan även allt runt omkring. Jag kan nämligen själv inte minnas så mycket om vad jag tänkte eller kände i juni 2010 när jag för första gången klev in på området som är Nyköpings Fallskärmsklubb. Jag minns knappt vilka jag pratade med eller vad jag tyckte om miljön och klubbstugan. Jag kan inte ens minnas första gången jag såg en fallskärmschoppare landa. Jag minns hur jag upplevde några av mina elevhopp, men svagt. Förmodligen för att det var så himla många intryck samtidigt så att allt flyter ihop till ett kollage av suddiga bilder. Men det finns faktiskt en bild, från första intrycket av klubben, som jag minns tydligt: husvagnarna.

För det var som en film. Det var som scenen ur Snatch där huvudpersonerna ska köpa en husvagn. Jag tror att det kan ha att göra med att i mitt huvud var det bland de sakerna jag förväntade mig minst att se på en fallskärmsklubb. Jag tyckte att det såg sjabbigt ut, husvagnarna såg ut som de min farbror brukade köra till skroten. Jag hoppades att de bara stod där tillfälligt och att de inte hade med klubben att göra.

Nu med facit i hand vet jag att husvagnar hör till fallskärmsvärlden. Och jag tycker att det är lite intressant att se hur folk har det i sina husvagnar. Jag vet inte varför. När jag tog över min, en bortglömd och lite

sorglig plåtburk med skrikgula väggar, dekorerad med gröna och röda silhuetter på Bob Marley och Che Guevara, såg jag det ingen annan kunde se: aldrig mera lyssna till snarkningar och aldrig mera lyssna på techno när jag vill sova. Och jag kan stöka ner och bre ut mig hur mycket jag vill. Och av någon anledning är samtalen i en husvagn mer ärliga än någon annanstans, och jag har haft många fina sådana.

Något jag aldrig trodde när jag anmälde mig till AFF-kursen 2010. Första intryck är starka men inte alltid vad de ser ut att vara. För övrigt råkar Snatch vara min absoluta favoritfilm.

- 4 Kalendariet. **Lösryckt**, notiser om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten**, Ronny Modigs.
- 6 **Almedalen** mitt i prick.
- 9 **Överbefälhavaren** till Visby med stil.
- 10 **Narit på prectävling** i Holland.
- 11 **Militärövning** med Nyköpingschoppare.
- 13 Nordiska mästerskapen i **CF2**-sekvens.
- 14 **Tätt med läger** i Gryttjörn.
- 18 **Skycamp 2014** på Bunge, Gotland.
- 22 **Lär dig mer om... speed!**
- 24 **Airtrip** i mellansverige.
- 28 **Nyfiken** på Micke Kaulanen.
- 32 **Fullt ös på Bänkås** family weekend.
- 34 **105 hopp** på en dag!
- 35 **Kontakta SFF.**
- 36 **Baksidan.**

Omslaget:

Åsah Helenius smyckad i vacker midsommarrans under Skycamp på Gotland.

Foto: David Bengtsson.

svensk **FALLSKÄRMS SPORT**

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla medlemmar i SFF.

<p>Ansvärig utgivare Ronny Modigs Svenska Fallskärmsförbundet Telefon: 0706-04 06 10 E-post: ronmod@gmail.com</p>	<p>Produktion Layout, originalarbete, bildredigering och distribution: Anders Nyqvist, Himmelsdyk, Box 110, 438 23 Landvetter Telefon 031-91 88 01 Fax 031-91 88 02 E-post: himmelsdyk@telia.com</p>	<p>Insänt material Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter. Godkännande av publi- cering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lägupplöst PDF-fil på hemsida tillhörande SFF eller SFS.</p>	<p>Adressändring Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF- medlemmar skickar adressänd- ring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").</p>
<p>Chefredaktör Virginia Åslund Manhemsgatan 9 126 52 Hägersten Telefon: 0702-87 00 34 E-post: virginia.aslund@icloud.com</p>	<p>Redaktörer - planering och texter Tomas Almbo Trädgårdsgatan 10 753 09 Uppsala Telefon: 0706-28 80 82 E-post: tomasalmbo@gmail.com</p>	<p>Annonser Anders Nyqvist, Himmelsdyk, adress som ovan.</p>	<p>Svenska Fallskärmsförbundet Sjöhagsvägen 2 721 32 Västerås Telefon kansli / RI: 021-41 41 10 Fax: 021-41 541 19 E-post kansli: info@sff.se Hemsida: www.sff.se</p>

<p>Utgivning 4/14: vecka 42 5/14: vecka 51 1/15: vecka 13 2/15: vecka 22 3/15: vecka 33</p>	<p>Signerade artiklar Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvän- digtvis Svenska Fallskärmsförbundets.</p>	<p>Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.</p>	
--	--	---	--

Kalendariet på gång

2014

AUGUSTI

12-16: Birdman Boogie, SF. Mer information: sfnyheter.blogspot.se

16: FS4-scramble, FKA. Mer information: www.fkaros.se

SEPTEMBER

13-14: SSC Swoop Cup 2, SF. Kontakt: tomas.almo@gmail.com

20-21: SM i 10-manna speed, FKA. Mer information: www.fkaros.se

NOVEMBER

15-16: Förbundskonferens, Karlsborg. Kontakt: ri@sff.se

Kompletterande hoppstatistik 2013

I SFS nummer ett 2014 publicerades statistik för hopsäsongen 2013 där siffror från Örebro Fallskärmsklubb inte kom med. De får istället komma med här:

Antal hopp 2013 för ÖFK:

Totalt: 1509

A-D: 989

Elev (konventionell): 123

Tandem: 383 (191 x 2)

Uppvisning: 15

Johan K missade SM

Sedan Johan Karlsson bröt lårbenet under ett träningshopp i Dubai i november 2013 har rehabiliteringen gått snabbt. Han var igång och tränade swooping för fullt i mitten på juni i år. Dessvärre gjorde han nyligen illa handen och missade SM på grund av det.

"Det är väldigt trist. Fastnade bara lite i sanden tyvärr. Hoppar med handledsskydd nu men inga hardcore swoop då det är ganska svårt att flära."

Johan räknar med att vara igång som vanligt i början på augusti.

Svt uppmärksammar fallskärms hopning

Den 20 juli sändes ett minireportage om Karin Lien Olofsson från Stockholms Fallskärmsklubb. Man får följa Karin, som hoppat i 23 år, en stund på fältet och under cirka tre minuter sammanfattar hon sporten bra: det är roligt, det är farligt och man träffar härliga människor man aldrig annars stött på. Här finns klippet: www.svt.se/sport/att-hoppa-fallskramar-sa-harligt

Nya tävlingshandboken

Tävlingshandboken med alla svenska tävlingsregler, listor över svenska mästare, rekordinnehavare med mera uppdateras årligen. I år har den tyvärr fördröjts en bit in på säsongen men nu är den publicerad och finns på SFF:s webbsida, www.sff.se under tävling / regler & bestämmelser.

CYPRES 2
alltid vattentät

hans Berggren

Mikael Stålenberg

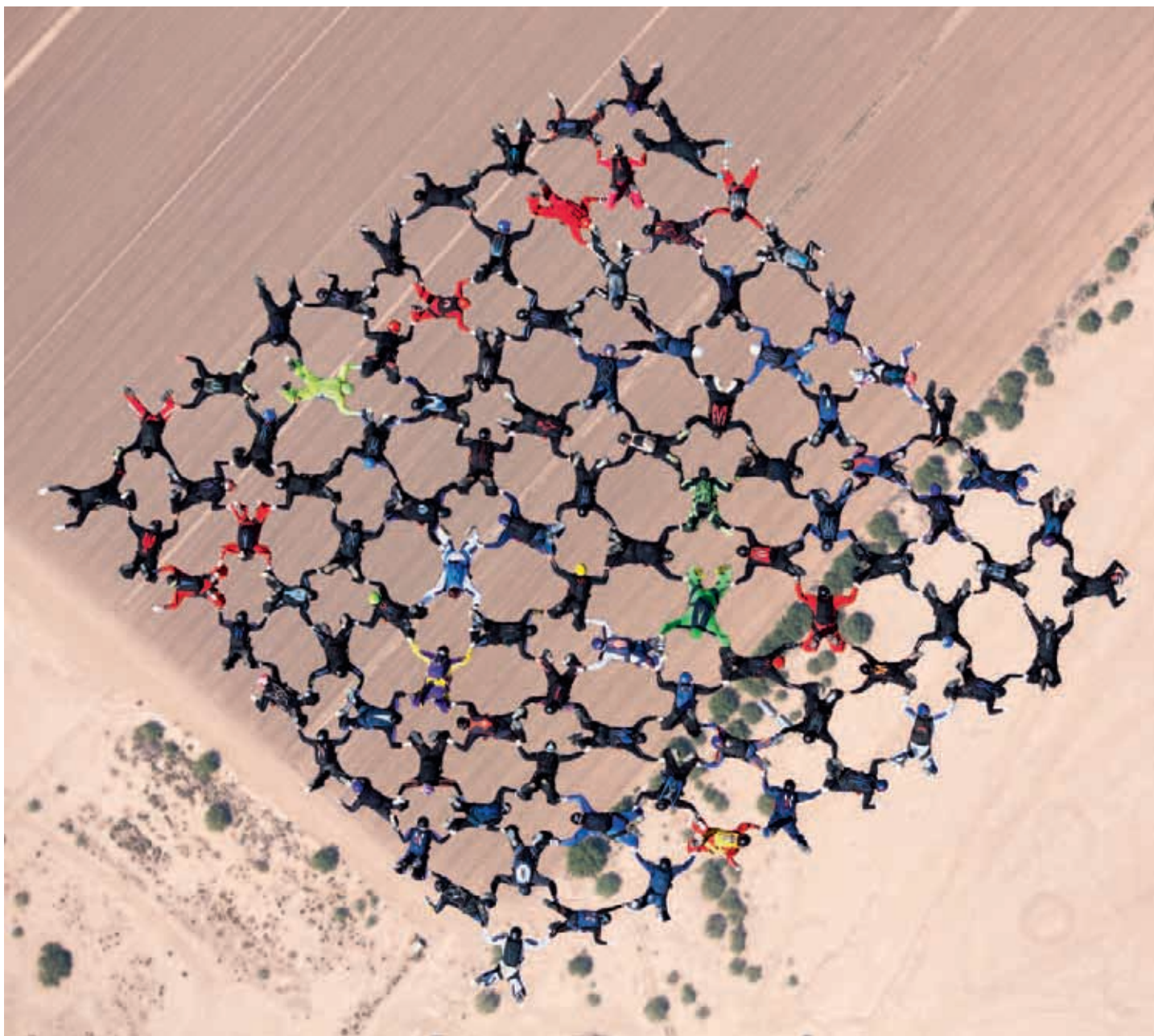
Aros Big Way

Den 14-18 juli hölls Aros Big Way i Fallskärmsklubben Aros. Två av landets bästa storformationshoppare, Sven Mörtberg och Johan Hansson, coachade lägret. Deltagarna fick lära sig att landa i förutbestämda landningszoner, vilket är en viktig detalj för att undvika kollisioner. Coacherna gick även igenom teori om storformationshoppning, hur man dyker, floatar, bryter och trackar i grupper vilket sedan även praktiserades.

"Jag är jättenöjd med veckan eftersom vi fått hoppa alla dagar och allt har skett hundra procent säkert. Alla deltagare har fått prova olika storformationstekniker som de kommer att känna igen och ha nytta av om de deltar i stora formationer", svarar Sven på frågan om hur han tycker att lägret har varit. Veckan var uppskattad av deltagarna och kommer säkerligen att återkomma nästa år.

Mikael Stålenberg

Två svenskar i hundramans juvel under Arizona challenge

Svenske Francesco Franzé och svensk-amerikanske Niklas Hemlin var tillsammans med 98 andra med i en fantastisk 100-mans "jewel" i juni. Formationen var höjdpunkten på årets "Arizona challenge" som hölls för tjugonde året i rad, på Skydive Arizona i USA. Det är andra gången någonsin som den for-

mationen görs. Första gången var 1997, även då på "Arizona challenge".

Formationer av den här typen – speciellt i den här storleksordningen – är väldigt svåra att göra. När som här hopparna är en del av en bipole och en donut samtidigt, innebär det att de flesta anting-

en har sidan mot centrum eller är helt bortvända från den, vilket gör det svårare att se och vara följsam. Det i kombination med att flerparten av hopparna har båda sina ben och armar upptagna – "låsta" i grepp om man så vill – gör detta till en verklig delikatess för storformationshoppare.

Narit Pidokrajt skadad

Precisionshopparens planer på att tävla i SM ställdes in på grund av ett benbrott i vänster vadben och en fraktur i fotleden. Olyckan inträffade under hopp nummer 336, ett träningshopp i Gryttjom den 12 juli. Sammanfattningsvis var det flera faktorer som spelade in: uthoppshöjden och öppningshöjden ledde till en hård öppning som i sin tur påverkade kalottflygningen. Även envisheten att ta sig till mattan, trots att han visste att finalen började fel, var en av orsakerna. Efter operationen i Nyköping håller Narit humöret uppe.

"Jag gör mitt bästa för att komma tillbaka. Det gör fortfarande ont, men nu kan det bara bli bättre. Jag kommer att åka till Gryttjom och heja på de andra precisionshopparna. Det är alltid roligt att se precisionshoppning!"

Narit vill sända ett tack till alla som hjälpte och stöttade honom, särskilt Stefan Lindqvist, Ayar Jasim, Mia Lamminparras och Paulina Andersson.

Några ord från...

Än en gång är sommaren i full blom och med den vår högsäsong. Skycamp blev ett lyckat boogie med 2 100 hopp gjorda och trots att vädret var lite blandat hoppades det varje dag ur fyra turbinflygplan. 250 hoppare kom från olika delar av Sverige och världen för att bidra till den goda stämningen på gotländska Bunge.

Robbin Havasi ska ha en stor eloge för sitt slit med att få Skycamp att hända och fungera. Till sin hjälp har han framför allt haft Petter Alfsson-Thoor som bollplank och på plats på Gotland bidrog 30-40 personer till att få lifter, manifest och festligheter att snurra. Särskilt bör nämnas Sara Guchi Lundqvist och Elof Wecksell från Aros som fick manifestet att funka, medlemmarna från Gotlands Fallskämsklubb som var med och byggde upp allt på plats, Fredrik Carlsson från SYD för ljud och ljus och Sofie Larsson från Halmstads Fallskämsklubb för roliga teman kvällstid. Och förstås Flygkommitténs Pelle Scherdin som såg till att alla lufrumsfrågor löstes samt Niklas Carlberg, före detta ordförande för GOF.

Om två år är det dags igen!

Det är roligt när vi får visa upp vår sport för omvärlden. SVT Sport gjorde i juli ett inslag om Karin Lien Olofsson som sammanfattar det som hoppning står för: adrenalin, gemenskap, utveckling. Titta på www.svt.se/sport/att-hoppa-fallskram-ar-sa-harligt

Vi fick också fin respons och uppmärksamhet när SFFs uppvisningsgrupp landade i Visby under Almedalsveckan inför 300 församlade. Ett par dagar innan gjorde medlemmar från Gotlands Fallskämsklubb på eget initiativ ett in hopp för medmänsklighet inför de församlade politikererna i Almedalen.

Ytterligare ett hoppevenemang i medmänsklighetens tecken var det rekordevenemang – 105 hopp på en dag – som arrangerades av Smålands Fallskämsklubb och Fallskämsklubben SYD med hjälp av Skånes Fallskämsklubb i början av juni. Målet var att samla in pengar till Barncancerfonden.

Medmänskliga vill vi verkligen vara i vår sport, som bygger på att vi ser efter och hjälper varandra. Vi gör rent allmänt ett bra arbete med att hjälpas åt att sprida kunskap och förebygga olyckor, något som ledde till att vi fick tillbaka 25 procent av våra försäkringspremier nyligen. Statistiken du kunde läsa om i SFS nr 1 i år visar att vi skadar oss allt mer sällan.

Det ska vi ge varandra en stor klapp på axeln för. Låt oss fortsätta så och njuta ordentligt av sensommaren!

Ronny Modigs
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskämsförbundet, SFF • Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås

Almedalen

Fyra hoppare landade snyggt mitt i Almedalen. Bakom uppvisningen låg en noggrann planering sedan länge men som fick göras om helt dagen före. "Det var ett hektiskt dygn" säger Johan Julin, ansvarig för uppvisningsgruppen.

Text Virginia Åslund

Foto Harri Urhonen, Paula Zielinski

Utöver den nya landningsplatsen fick uppvisningshopparna prova på nya roller: "Det är för att gruppen ska utvecklas. Denna gång fick till exempel Ludvig Åkeson vara liftchef. Vi anpassar oss efter individen så mycket som möjligt." säger Johan Julin. På bilden Ludvig Åkeson.

len mitt i prick

Som alltid när det ska hoppas över folkmassor, och annat som normalt inte finns på ett hoppfält, krävs noggrann planering. Fyra veckor innan uppvisningen var upplägget klart och alla tillstånd ordnade. Uppvisningsgruppen skulle göra två hopp och landa på samma yta som de alltid landat på, under de tre

åren som de hoppat under Almedalsveckan. Men dagen innan uppvisningen drogs tillstånden tillbaka, på grund av flera olika omständigheter, och uppvisningsgruppen blev tilldelad en ny plats att landa på. När Johan ringde och meddelade uppvisningshopparna, Ludvig Åkeson och Jens Grahn, att förutsätt-

ningarna hade förändrats satt de på färjan från Stockholm.

”När de frågade vad det handlade om sa jag att de måste komma och se själva. Eftersom det var en ny landningsplats fick vi planera allt från början.” säger Johan.

Den nya landningsplatsen hade en mindre yta än den gamla och där skulle

forts. på sidan 8

Bakgrundsfotot: Uppvisningen skedde den 2 juli vid två tillfällen: klockan 11.00 och 14.00. Hoppade gjorde Ludvig Åkeson, Mikael Söderberg, Jens Grahn och Johan Kristoffersson. Uppvisningsledare var Elof Wecksell. SFF:s uppvisningsgrupp med Johan Julin i spetsen arrangerade uppvisningen tillsammans med Gotlands Fallskärmsklubb. På bild syns Johan Kristoffersson. I förgrunden till vänster, tornet på Visby domkyrka. Foto: Harri Urhonen.

Strax före landning hjälpte Riksidrottsförbundet, Idrottens dag och uppvisningsgruppens markpersonal till med att röja undan hästhinder och vimplar för hopparna. På bilden landar Jens Grahn.

► forts. från sidan 7

även Idrottens dag ha sina montrar. Uppvisningshopparna Mikael Söderberg och Johan Kristoffersson samt uppvisningshoppaledaren Elof Wecksell mötte de andra hopparna. Tillsammans vandrade de sedan omkring på den nya landningsplatsen i en timme och mätte avstånd från hinder.

”De genomförde en seriös analys och sedan var det bara att vänta på domen. Det är ju aldrig för sent för en hoppare att säga nej och dra sig ur. När de kom tillbaka från att ha rekognoscerat det nya området var de tysta en stund. Jag frågade ’Kan ni genomföra hoppet?’ varpå Jens och Ludvig sa ’Ja, det kan gå!’, berättar Johan.

Många detaljer

Även dagen efter kollade hopparna till landningsytan igen. Hästhinder och vimplar skulle de få hjälp med att få undanröjda när det var dags, något de måste räkna med är gjort när de ska landa.

Flaggor packades och utrustningen kollades. Johan och hopparna synkade med hoppaledaren Elof Wecksell, piloten, flygtornet och alla inblandade som hade montrar på plats.

”Vad gör man om det blir vänteläge? Vad gör man om radion inte fungerar? Alla ska veta vad back-up-planen är och allt måste vara tydligt så att det inte tar upp för mycket uppmärksamhet från hopparna. Det är viktigt att de kan fokusera på sin prestation.” säger Johan.

Ögonblicket kom och hopparna hoppade ut över Visby och landade snyggt mitt i Almedalen. Publiken jublade.

”Det var bra, jag var nervös. Och det måste man vara för att lyckas med något sådant här” säger Jens med 6 000 hopp i bagaget.

Bra samarbeten

Uppvisningsgruppen var på plats av främst två anledningar. Dels skulle de representera Flygsportsförbundet genom Idrottens dag och även Försvarsmakten eftersom SFF är en frivillig försvarsorganisation. Uppvisningsgruppen har dessutom sedan tidigare ett bra samarbete med Försvarsmakten.

”Försvarsmakten var nöjda och det var även trevligt att ha några av deras chefer på plats. Det blev bra PR för både vår sport och de organisationer vi samarbetar med” avslutar Johan.

ÖB

” Vi är på väg nu att säkerställa att vi får den övergripande syn på Almedalsveckan som man förtjänar och då börjar vi på rätt höjd och gör det med hjälp av fallskärm.

Sverker Göranson

till Visby med stil

Sveriges överbefälhavare har fyllt 60 år och fick ett tandemhopp över Visby i present av Svenska Fallskärmsförbundet. En lyckad upplevelse som han kan tänka sig att göra om.

Text Virginia Åslund
Foto Elof Wecksell

Den 3 maj fyllde Sveriges överbefälhavare Sverker Göranson 60 år och det firades med ett stort kalas på Karlbergs slott i Stockholm den 5 maj. Där tog han emot ett diplom från SFF:s ordförande Ronny Modigs.

”Det var en födelsedagspresent i form av en stilig entré på Almedalsveckan. Egentligen skulle jag göra hoppet den 29 juni men på grund av dåligt väder sköts det upp till dagen efter.”

På eftermiddagen den 30 juni var det dags för förberedelserna med tandempiloten Alex Ingulfson.

”Det var egentligen inget konstigt. Jag bytte om till militäruniform och fick på mig selen.”

Det var Gotlandsklubbens flygplan som släppte sällskapet 3 000 meter ovanför Visby.

”Det bästa med hoppet var upplevelsen av att falla. Jag hade inga obehagskänslor. Det var även roligt att Ronny Modigs var med. Vi hade lite moln västerut, så jag upplevde verkligen att jag föll fritt. Det var även häftigt när det blev lugnt och tyst under skärmflygningen. Inför

landning hade vi inte mycket vind och kunde landa stående.”

Överbefälhavaren har tidigare gjort tre auto-mathopp från en DC3:a 1977, som en del av officerutbildningen, och ett tandemhopp under tidigt nittiotal i Karlsborg. Tandempilot då var Lars Ericsson, dåvarande chef för FJS, och fotade gjorde Sven Mörtberg. Denna gång var Elof Wecksell mannen bakom kameran.

”Jag kan tänka mig att göra det igen, upplevelsen är ju häftig och jag har funderat på det tidigare men jag har inte så mycket tid över på grund av jobbet. Jag har tittat på filmen och bilderna så på ett sätt har jag fått uppleva det igen. Jag kommer att visa bilderna för vänner såklart och kanske även lägga upp på mitt Instagramkonto!”

Narrit på prectävling i Holland

Montaget till vänster:
Narrit Pidokrajt under ett träningshopp inför tävlingen.

Trots att Narrit Pidokrajt gjorde sin sämsta tävling hittills, sämre än sitt första SM, var det en bra tävling som han lärde sig mycket av.

Text: Martin Eidensten
Foto: Ghevea Liviu

”Jag hade konsekvent bra inflygningar men det var något på de tio sista meterna som inte fungerade för mig”, berättar Narrit. Under tävlingens gång försökte han göra små ändringar i sitt sätt att ta disken men det blev inte bätt-

re. Resultatet blev 148 centimeter vilket gav en delad sistaplats.

Många faktorer spelade in

Narrit, som tävlade i Holland på eget initiativ, fick på plats veta att han skulle tävla tillsammans med andra i ett lag. Han hade inte heller möjlighet att göra några träningshopp med laget som han blev med i. Hoppordningen inom laget ändrades också tre hopp in i tävlingen.

”Allt detta hände utan att jag var beredd på det, och det påverkade mig på olika sätt.”

Mycket erfarenhet i laget

”De andra fyra hopparna i mitt lag hade tillsammans över 30 000 hopp.”

En av de som var med i Narits lag var hopplegenden Henny Wiggers, en annan var Jani Russ, tidigare rumänsk mästare i precision.

”Alla gav mig olika tips vilket var både positivt och negativt. Jag lärde mig mycket men hade svårare att fokusera själv och på den teknik jag var van vid. Vid varje hopp hade jag fått mycket ny information. Förra året var det bara Magnus Falk som jag fick tips av och lyssnade på. I år, på DFU Open i Danmark i våras som jag lyckades bra på, hade jag Micke Alpfors som gav tips och föreslog taktik. Det är lättare med en tränare åt gången tror jag. I Holland fick jag höra olika saker inför varje hopp.”

En positiv upplevelse

Narrit tycker absolut att tävlingen var en positiv upplevelse.

”Jag blev väl emottagen, lärde mig massor och fick tävla tillsammans med många duktiga precisionshoppare.”

Totalt var det 20 deltagare bara i grenen precision. Alla i holländska landslaget var med och deltagarnas ålder sträckte sig från runt 25 till 80 år.

”Så på den här tävlingen jag var inte yngst!”

Vid ett tillfälle var Narrit på samma lift som militära hoppare som gick av på 500 meters höjd med rundkalotter. ”Det var riktigt roligt att se!”

Narrit tävlade med rutinerat folk i precisionslaget ”Team Teuge”, från vänster: Edu (10 600 hopp), Narrit (330 hopp), Henny Wiggers (15 000 hopp) och Jani Russ (4 500 hopp).

Militärövning

med Nyköpingshoppare

Fyra Nyköpingshoppare agerade militanta aktivister och överraskade kadetterna på officersprogrammet under en militärövning.

Text Virginia Åslund

Foto Anette Vik

Scenariot är att Sverige är i konflikt. Kadetterna har fått i uppgift att bevaka Stavsjö, en åker strax utanför Nyköping, och fånga militanta aktivister. Mot kvällen landar plötsligt fyra fallskärms-hoppare i militäruniformer som snabbt samlar ihop sin utrustning och flyr platsen innan kadetterna hinner komma ikapp.

”Det var viktigt att vi kom undan snabbt och inte blev tagna för då skulle övningen vara misslyckad” säger Henrik Lundgren, en av hopparna.

Hopparna fick hjälp att fly platsen med en flyktbil som kördes av höggravida hoppladaren Anette Vik. Kadetterna hade även en egen bil för att kunna köra ikapp men som lämpligt nog inte startade.

”Det var jätteroligt, det är inte varje dag man får göra något sådant. Det är roligt att landa på nya ställen och Stavsjö är ett jättevackert fält som ligger precis vid vattnet”, säger Henrik.

Kadetternas slutövning

Det hela pågick i tre dagar med ett inhop om dagen. Det var endast hopparna och de ansvariga för övningen som kände till att de militanta aktivisterna skulle komma.

Övningen ingick i en slutövning för kadetterna på officersprogrammet som bedrivs av Försvarshögskolan och Militärhögskolan Karlberg, på uppdrag av Försvarsmakten. Syftet är att kadetterna ska prövas i ledarrollen och använda sina kunskaper i fredstid.

Det är första gången på många år som de blivande officerarna övar på ett scenario att försvara Sverige, enligt Försvarets webbsida, forsvarsmakten.se. ■

Efter landning samlade Nyköpingshopparna snabbt ihop sin utrustning och flydde platsen med hjälp av en flyktbil. Försvarsmakten var jättenöjda med övningen som blev precis som de tänkt sig.

Nyköpingshopparna, stående från vänster: Tobias Vik och Henrik Lundgren. Sittande från vänster: Patrik Forsberg och Calle Edvaller.

CYPRES 2
alltid enkel att använda

MORE IS LESS

MAKE YOUR RIG INVESTMENT LAST LONGER

Looking for the safest downsizing option, while saving money? With the Pulse, you can fit larger canopy sizes into your first container, making that investment more valuable and giving a longer life to your rig as you progress.

The smaller pack volume of the Pulse allows you to safely put larger canopies into that first container, with the ability to downsize to a smaller full zero porosity canopy when ready.

Everyone wants an easier pack job. You don't have to fight this canopy to get it into the bag. A great choice for beginners, as it helps you develop good packing habits without the hassle.

PULSE
BY PERFORMANCE DESIGNS

The Pulse and the Optimum reserve make for the perfect combination. Since both use our proprietary low bulk fabric, combining them gives you the ultimate in flexibility and safety.

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM

PROJECT ORANGE 10.16.13 **PROJECT ORANGE**
CANOPY PILOTING • ACCURACY • CREW AT SKYDIVE CITY, FL
VISIT PERFORMANCEDESIGNS.COM/PROJECTORANGE.ASP

CF2

NM i sekvens Borlänge

Två lag ställde upp på nordiska mästerskapet i tvåmans kalottformation. Det blev en spännande kamp mellan det svenska och finska laget, men till slut gick Team Entangled vinnande ur striden.

Text **Martin Eidensten**

Foto **Dan Ondrejka och Hans Berggren**

Det var Lennart Vestbom som tog initiativet till det första öppna nordiska mästerskapet i CF2 (kalottformation) och bjöd in lag från Finland, Estland och Holland. Det slutade med att två tävlande lag ställde upp, förra årets svenska mästare Team Entangled samt de finska mästarerna.

Bedömning via webb

Henrik Norin från Team Entangled berättar: "Tävlingen började med dåligt väder och standby, men mitt på dagen kom vi igång och kunde klara fem av åtta rundor första dagen. Domarna satt runt om i Europa och bedömde via webben så resultaten kom ett par timmar efter varje hopp. Denna långa väntan resulterade i en del nervositet."

Andra dagen bjöd också på lite instabilt väder men runda sex, sju och åtta

kunde genomföras med ett lite ovanligt spännande slut eftersom Team Entangled fick noll poäng på tre hopp i rad. Eftersom fötterna i exit inte var med på filmen kunde inte starttiden bedömas och då nollas hoppet. "Men vi rättade till problemet och kunde gå vinnande ur striden med en fin seger", säger Henrik.

Inte nöjd med resultat

Svenska Team Entangled stannade på 73 poäng och finska Ilmasirkus på 51 poäng. Lars Eriksson var inte alls nöjd med den snittpoäng det innebär. "Vi fick ju bara ett snitt på 10,43 poäng, riktigt lågt. Snittet från vår förra tävling var nästan det dubbla. Vi ska stå på pallarna i år och då räcker inte 20 i snitt."

En fördel med tävlingar likt denna är att kontakter knyts mellan olika lag. "Vi börjar få mer och mer kontakt med lag i

andra länder som Tyskland, Polen och Holland. Så förhoppningen är att vi ska åka mellan varandra mer nu framöver." avslutar Lars.

Team Entangled – Jonas Nilsson, Lars Eriksson och Henrik Norin på video.

Hans Berggren

Tätt med lä

i Gryttjom

Vill du hoppa mycket fallskärm? Vill du bli coachad av världens bästa hoppare? Då bör du ta en titt på Stockholms Fallskärmsklubbs kalender i början av året och sedan välja vilket av de otaliga lägren du vill delta på.

Text **Tomas Almbo**
Foto **Tomas Almbo, Andreas Henrikson, Jenny Norin och Henrik Raimér**

Henrik Raimér

Under sommaren är det läger, tävlingar och event nio av de elva hoppveckorna. Det hålls läger för maghoppare, friflygare, vinkelflygare, storformationshoppare, swoopare, elever och wingsuithoppare. Stockholms Fallskärmsklubb har som mål att alla ska få hoppa så mycket som möjligt under säsongen, därför planeras det in många läger så att flygplanen ska fyllas upp och inte stå på marken.

Klubben får ofta höra av hoppare och coacher, såväl svenska som utländska, att de verkligen gillar Gryttjom. Klubben håller en bra nivå av tandemverksamhet,

gladhoppning och läger. Fler och fler swoopare börjar även hitta till Gryttjom på grund av ponden som blev klar för ett par år sedan. Till exempel kommer norska mästerskapen i swooping att avgöras i Gryttjom under SM-veckan. Här kan du läsa om några av de läger som hållits under året.

Basic Camp

För artonde året i rad hölls Basic Camp i Gryttjom. Basic är ett läger för maghoppare och har de tre senaste åren drivits av Seth Ericson. Under åren har coacher som Joey Jones och Sarah Cannon deltagit. I år fanns Marco Arigo med, som coachat många Basic, men också Sveriges egen världsmästare i fyrmanna formationshoppning Niklas Hemlin. "Att som ny hoppare få bli coachad av en världsmästare är helt sjukt!" säger en av deltagarna.

ger

Under veckan var det inte bara hoppning som gällde. Niklas Hemlin höll även ett seminarium om formationshoppning.

Det är inte bara svenska hoppare som deltar på Basic, genom åren har många olika nationaliteter varit representerade, så även i år med hoppare från Irland, Norge och Finland.

Advanced swoop camp

När världsmästaren i swooping, Curt Bartholomew, besöker Sverige för första gången kommer han till Gryttjom för att hålla i Advanced swoop camp. Tillsammans med hans fru, Jeannie, tog de sig an tolv swoopsugna deltagare. "Att det äntligen finns en kvinnlig coach i denna mansdominerande gren är otroligt befriande!" säger deltagaren Fredrik Tengbom. För att hålla en hög nivå på lägret riktade man sig enbart till hoppare som

redan kunde göra minst 270-graderssvängar. Förutom att gå igenom hopptechniker och swoopa höll Curt och Jeannie teorigenomgångar kring hur de anser att en sväng bör göras för att få ut mesta möjliga kraft. De pratade även om hur svängtekniken kan skilja sig inom de olika disciplinerna inom swooping: hastighet, distans och zonprecision.

En kväll ägnades åt diskussioner kring kalottstorlek, vingbelastning och "downsizing", att gå ner i kalottstorlek. När Curt får frågan om hur ofta man bör byta kalottstorlek när man väl kommit under hundra kvadratfot, svarar han: "Man bör göra cirka femhundra hopp på varje kalottstorlek och inte hoppa över storlekar. På så sätt blir man jämnare och säkrare. Hoppa över storlekar missar man inlärningsmöjligheter och risken att skada sig blir större."

Under veckan visade paret upp avancerade team-swoopar, bland annat en där Curt mitt i swoopen ställer sig på Jeannies skärm för att stå kvar där till precis

Under Advanced swoop camp hölls SSC Swoop cup 1. Medaljörerna: Jeannie Bartholomew, Nico Emanuelsson, Curt Bartholomew och Stefan Burström.

Tommas Almbo

före landningen. "De håller en helt annan nivå än alla andra swoopare i världen" säger Lars Nyström.

Curt och Jeannie ingår i swoop-laget Team Alter Ego tillsammans med fyra andra swoopare, däribland Nicholas Batsch som just nu innehar världsrekor-

Curt Bartholomew visar hur en "blind man" ska se ut.

Henrik Rånner

Jenny Nörin

Head-down under No Gravity Gryttjom.

den i swoopdisciplinerna hastighet och distans. Medlemmarna håller kalottkurser runt om i världen.

Lägret avslutades med en swooptävling, SSC cup 1, där deltagarna alltså fick chansen att tävla mot två av världens bästa swoopare. På grund av dåligt väder kunde man endast genomföra två discipliner, hastighet och zonprecision där vinnaren inte helt otippat blev Curt Bartholomew.

Jenny Nörin

Vinkelflygning under No Gravity Gryttjom.

FF-läger

Nästan lika många år som Basic Camp har funnits har även det årliga friflyglägret existerat. För artonde året kunde friflygare med viljan att öva upp sina färdigheter anmäla sig till en vecka full av hoppling.

De senaste tre åren har lägret växt så det knakar, det tog endast två timmar innan de fyrtio platserna hade fyllts. De som var för långsamma med att anmäla sig fick nöja sig med att sätta upp sig på reservlistan. Lägret riktar sig till friflygare på alla nivåer, från nyblivna A-certare som vill lära sig sittflyga till hoppare som vill utföra avancerad dynamisk flygning.

No Gravity Gryttjom

För första gången har det anordnats ett friflygarboogie i Gryttjom av detta slag.

”Tanken med boogiet var inte att träna färdigheter utan att se till nivån på de olika grupperna och därefter utforma roliga och utmanande hopp för dem”, säger

Curt Bartholomew står på Jeannie Bartholomews skärm under landning efter en team-swoop under Advanced swoop camp.

Thomas Almbo

Anders Nyqvist

Carolina Mallwitz, en av organisatörerna av boogiet. Med världsnamn på coacherna och en väldigt hög nivå på deltagarna bäddade veckan för avancerade och utvecklande hopp.

För tio år sedan var en av deltagarna, Boel Stier, med på världsrekordet i head-down där hon bland annat dockade med Luis Prinetto. Under No Gravity träffades de igen eftersom Luis deltog som coach.

”Att få hoppa med Luis igen är ett privilegium” säger Boel. Luis är en av världens bästa friflygare och coacher.”

Det gjordes vinkelhopp, vertikala och dynamiska hopp. Det hölls flera föredrag, bland annat höll en av coacherna, Sharon Har-noy, ett seminarium om vinkelflygning.

”Det är otroligt intressant att lyssna på en av världens bästa prata om säkerhet, vilka positioner man ska ha och inte ha och vad man bör tänka på när det är flera vinkelgrupper i planet”, säger Jenny Norin.

Under veckan gjordes även ett inhoppt på en strand vid Dalälven. Det är det första inhoppet som gjorts i Stockholms Fallskärmsklubbs historia, i alla fall vad någon kan minnas.

”Jag har haft detta ställe i åtanke i flera år eftersom det ligger vid mitt lantställe, men det var inte förrän i år som vi faktiskt organiserade ett inhoppt”, säger Tomas Almbo, som också filmade från marken och redigerade veckofilmen för boogiet. I luften hoppade Jenny Norin och Alex Aimard outside-kamera vilket resulterade i mycket bra filmmaterial till veckofilmen. Alex är en känd frifallsfotograf med bland annat filmerna Against the Grain och Paradigm bakom sig.

Storformationsgänget Velociraptor smäller upp ett gäng små tält som skydd mot solen. I förgrunden Annika Björnström, Katarina Sonnevi och Ulf Anderzon.

Anders Nyqvist

Under sin vecka gjorde storformationsgänget Velociraptor många fina formationer. Här en sjuttonmans "Open accordion".

Andreas Henrikson

Andreas Henrikson

Velociraptor

Har du besökt Gryttjom någon av de första veckorna i juli de tre senaste åren så kan du inte ha undgått det glada storformationsgänget Velociraptor. Ute på gräsmattan framför klubbhuset smäller de upp ett gäng små tält och markerar sin närvaro med en flagga med gängets egenskapade logga som föreställer en dinosaurie – en Velociraptor.

Gänget består av rutinerade fallskärmshoppare som har hoppat väldigt länge. Hoppare kan inte anmäla sig till veckan utan man får helt enkelt vänta på att bli tillfrågad, och det är inte vem som helst som blir inbjuden: vad sägs om att deltagarna det här året tillsammans hade 69 200 hopp och 744 år i sporten.

”Redan tidigt på säsongen samlar vi ihop hoppare så att vi vet att det finns folk på plats och att vi har någonting att

göra”, säger Anders Nyqvist, en av dem som organiserar hoppveckan. Han fortsätter: ”Det är nog många av oss som inte hade hoppat om vi inte dragit ihop den här hoppveckan”.

Huvudsyftet med lägret är att träffas och ha roligt, men ta inte miste: man tar högst seriöst på hoppningen och tar därför in storformationscoachen Markku Teivainen för att få ut mesta möjliga av hoppnen.

Hopparen Peter Carlsson är gängets mesta rekordhoppare som bland annat varit med och slagit fem världsrekord i storformation. Junioren i gänget är kameramannen Andreas Henrikson som har hoppat i åtta år och ”endast” har 800 hopp. Under veckan gjorde gänget cirka 40 hopp i storleksordningen sextonmans till tjugomans.

Gryttjoms Vinkelläger

Under sommaren har två vinkelläger hållits i Gryttjom. I maj hölls Rookie-Vinkel som var till för de som aldrig vinkelflygit tidigare. Det andra lägret var Gryttjom Vinklar som hölls samma vecka som Velociraptor hoppade storformation. Till skillnad från Rookie-Vinkel riktade sig det senare lägret till de hoppare som redan är erfarna inom vinkelflygning. Fyra coacher guidade de tjugo deltagarna i luften över Gryttjom.

Ovan: "Handle with care" – förspelet till Velociraptors enda reservdrag: Finska Heidis reservhandtag hänger löst efter en klämd exit. Monica Paulsson, i svart till vänster om Heidi, är på väg att knacka på henne för att uppmärksamma om situationen. Så småningom förstår Heidi och utför korrekt reservdrag på säker höjd.

Velociraptors coach Markku Teivainen, Finland.

Skycamp

vacker utsikt och strandlandningar

Midsommaraftonen började föredömligt med sol och hoppväder fram till att hoppningen ställdes för sillunch. De enda som fick tillåtelse att hoppa mer var de 31 deltagarna i veckans största storformationsförsök. Formationen satt inte helt, men efter en spektakulär dubbel fly-by över campet av Stockholms Twin-Otter Erik-Erik och Västerås Caravan LZY var humöret ändå på topp och midsommarfirandet kunde börja på allvar. Foto och bildtext: **Sofia Lindroth**

Sofia Lindroth, deltagare med fyra stora plan på rarhem med mat och l... ningar för ett bra läger med några av världens vackra utsikten ovanifrån svenska sommarvädr... Skycamp som en oförg...

Rakt på T. Efter ett ordentligt midsommarfirande vaknade Skycamp upp till ett dagslångt väderbrejk. Midsommandagens stora event blev därför eftermiddagens strandlandning på norra Fårö, de enda lifterna som gjordes under dagen. Foto och bildtext: **Sofia Lindroth**

n p

Emma Lindh från Stockholms Fallskärmsklubb firar sin **19-årsdag** med en 19-manna.
Foto och bildtext: **David Bengtsson**

re: "Att hålla ett Skycamp på Gotland
ett gigantiskt hoppfält, intill ett vand-
musrum, ger väldigt goda förutsätt-
e. Men hur välorganiserat det än är –
s bästa coacher på plats – och hur
än än må vara, så rör det inte på det
t. Jag kommer att minnas mitt första
glömlig vecka med massor av spännan-

de människor, dans på bardiskar, folk hängande i kranar och
hoppning med fantastisk utsikt över Gotland och Fårö. Men
jag kommer också att minnas det som en vecka med en hel
del otålig väderbreaksfrustration. Veckans bästa stund var
dock när samtliga fyra flygplan drogs igång efter ett av alla
stopp, och fällorna vid ilastningen fortsatte att fyllas på när
gång efter gång high-five-ades iväg av ilastningsgeneralerna."
Foto: **David Bengtsson**. Bildtext: **Sofia Lindroth**

Kull -92, 22 år senare. Från vänster: Johan Kristoffersson, Magnus Cederlund, Örjan Vatheuer, David Bengtsson, Dag Svensson och Kristoffer Roden.

De lärde tvistar om varför, men kanske var det något speciellt i vattnet på Stångafältet? Det där vattnet som vi drack från Ivans vattenslang utanför ladan. Så här sett i backspeglarna var det ett rätt märkligt projekt. Lilla Gotlandsklubben hade bestämt sig för att köra sex hela hoppveckor

på raken och detta på ett fält helt utan faciliteter. Ett utedass och en grillplats under "korkeken". Det räckte långt. Den sommaren var en av de bästa i GOF:s historia. Några år senare fick vi både vandrarhem med dusch och kök på detta fält, men då 1992 så fanns nästan ingenting.

Men vi hoppade fallskärm och hade vackertväderbrejk. Det har man nog bara på Gotland.

Spola fram 22 år. Det är Skycamp på Bunge. Fyra turbinkärror och alla bekvämligheter. Det är där vi inser att trots alla krokiga vägar så möts vi igen. Sex av de hoppare som tog

certifikat den där magiska sommaren 1992. Sveriges minsta klubb. Sveriges mest spartanska fält. Det var nog något i vattnet. Och den där korkeken.

Vi hoppar alltså än och satte en sexmanna över Bunge 2014. Foton och bildtext: David Bengtsson

Med kustbevakningen i beredskap ute i vattnet, och en stor publik med sand i skorna väntande på marken, fällde Stockholmsklubbens Twin-Otter "Erik-Erik" hoppare i två omgångar. Efter godkännande från FI fick nämligen alla som ville möjlighet att strandlanda på Sudersands 1,5 kilometer långa och nästan 50 meter breda strand.

Foto och bildtext: Sofia Lindroth

Under ett av veckans många väderbrejk anordnas packtävling i tältet. Tätt ihopbundna två och två ska de tävlande packa en skärm. Först klar vinner. För att verkligen ta hem vinsten krävs också att skärmen provhoppas. Mikael "Murf" Mellgren och Magnus Våge från FKCG ger allt, men trots den starka insatsen räcker det inte hela vägen fram. Även om det fanns vissa protester mot att tävla med en CF-rigg utan bag gick segern till trasselpojarna Lars Eriksson och Jonas Nilsson från Team Entangled.

Foto och bildtext: Sofia Lindroth

Brent Witt

Niklas Carlberg en av Skycamps arrangörer

Förbundets sommarläger, Skycamp, hålls vartannat år och roterar bland de tre distrikten fallskärmsverige är indelat i. Denna säsong var det distrikt Mitt, med bland andra Robbin Havasi och Gotlands Fallskärmsklubb, där klubbens före detta ordförande Niklas Carlberg stod för planeringsarbetet.

Hur kommer det sig att du tog på dig detta?

Jag såg Bunge 2009 efter jag hade varit på Skycamp i Söderhamn. Jag insåg direkt att det här var det perfekta stället för ett fallskärmsläger. Jag jobbade hårt med att få till ett läger till 2011 men utan resultat så jag jobbade vidare med det inför 2014 istället.

Stämde resultatet med förväntningarna?

Lite sämre väder och lite färre deltagare än vad vi hoppats på, annars var lägret allt man kunde hoppats på!

Vad var roligast?

Att så många fallskärmsshoppare samlas på ett och samma ställe och har det så bra tillsammans.

Ditt bästa minne i luften?

Bästa minnet är nog även det värsta... jag filmade en åtta-manna som en sekund efter bryt bara magiskt försvinner in i ett 800 meter högt moln.

Ditt bästa minne på marken?

Festerna och livemusiken!

Intervjuad av Virginia Åslund

Skycamp 2014

Plats: Bunge, Gotland.

Datum: 16-22 juni.

Antal deltagare: Cirka 250.

Antal flygplan: Fyra.

Antal i crew: Cirka 20 plus Bunge Vandrarhems personal.

Antal hopp: 2 100.

Lär dig mer om...

Speed

Speed har nyligen blivit en officiell VM-gren, så nu till vintern blir första gången alla länder kan skicka sina tävlande. Grenen är lätt att förklara. Det handlar helt enkelt om att falla fortast. Men exakt hur en bär sig åt för att nå hastigheter över 500 kilometer i timmen är det svårare att få grepp om.

Text: Martin Eidensten
Foto: David Bengtsson

Daniel Hagström började med speed inför SM 2010.

”Jag såg en gren som jag kunde prova på ganska enkelt. Första gången jag var med på SM hade jag inte tränat något innan men jag klarade kvalhoppet och var

med. Det är ett kul sätt att få testa på tävlingsnerverna och få testa sig själv utan att det krävs andra som man måste tajma in träningsveckor med. En möjlighet att tävla själv helt enkelt.”

Enkla regler

Reglerna är förhållandevis enkla. Det gäller att komma upp i så hög medelhastighet som möjligt mellan vissa förutbestämda höjder.

”Själva banan är höjden mellan 2 700 meter och 1 700 meter. På den sträckan mäts medelhastigheten med hjälp av två stycken Protracks, en på vardera höft.”

Dessa två Protracks (ljudhöjdvarnare med bland annat hastighetsmätning, bild nästa sida) får inte skilja sig åt i uppmätt hastighet med mer än 30 kilometer i tim-

men. Om de gör det så kallas det ”out of bounds” och då blir hoppet ogiltigt. De kan till exempel ske vid tummel. När de två sidorna får olika lufttryck mäter de olika.

För att avgöra medelhastigheten på tävling används ett speciellt program som tar data från de båda Protrack-mätarna och presenterar två kurvor som representerar hastigheten. Men för träning går det så klart bra att använda sig av en och kolla den uppnådda maxhastigheten direkt i displayen.

På 1 700 meter avbryter du och bromsar in inför ett drag på vanlig höjd.

Inte så lätt som det kan låta

”Den hastigheten du kommer upp i genererar väldigt stora krafter och om du då exponerar dina ben, armar eller ens

Daniel Hagström.

Stora bilden: Daniel Hagström i ett speedhopp över Gryttjom.

Peter Lindgren

fingrar så blir det mycket rörelse emot. Tricket är att röra sig så lite som möjligt eftersom varje parering minskar din fallhastighet. Det gäller att hitta en bra bana rakt ned", förklarar Daniel.

Till skillnad från många andra grenar är det svårt att bli coachad i frifall. Det är ingen som kan ligga bredvid dig i de hastigheter som uppnås och ge dig tecken för hur du borde göra.

Vad behövs?

Daniel uppmanar gärna fler att prova på grenen. "Men det är kanske inte det första man ska göra. Potentiellt kan du ju mer än dubbla din frifallshastighet. Min rekommendation är minst C-cert."

Det är också viktigt att ha en rigg där flikarna sitter bra eftersom en vådautlös-

ning i dessa hastigheter skulle vara extra farlig.

"Du måste också ha koll på finalriktningen och vända dig 90 grader från den för att undvika att åka in under andra grupper om du inte stupar rakt ned utan ligger mer i en track."

På grund av den höga hastigheten och svårigheten att successivt kontrollera en höjdmätare på handen blir du som speedhoppare extra beroende av en akustisk höjdvärnare. Så det kan vara lämpligt med två, en i varje öra. ■

CYPRES 2
alltid pålitlig

Henrik Raimer, SF

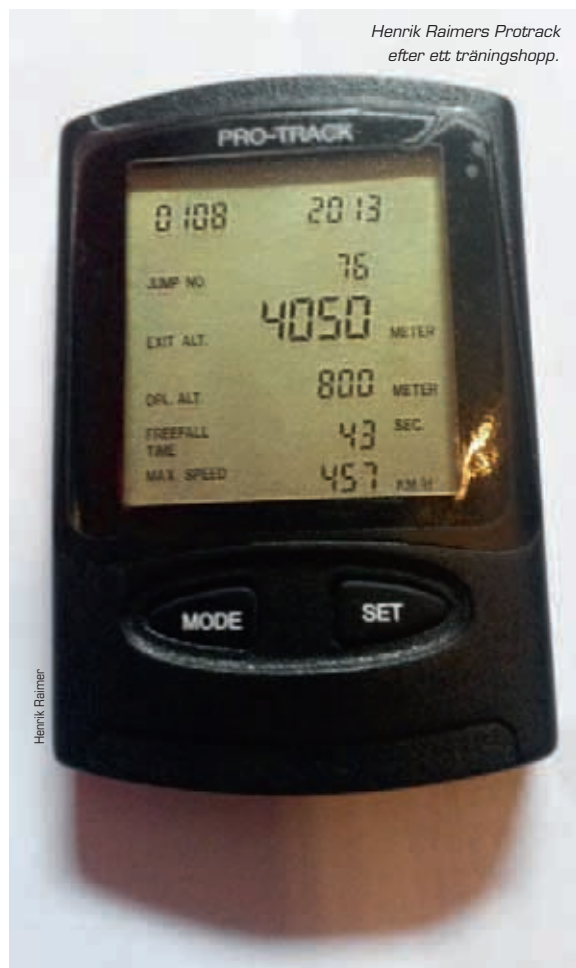
"För mig blir det första gången jag är med och tävlar på SM. Det blev speed för jag ville vara med och jag har inte orken eller engagemanget för någon form av lagdisciplin. Jag började prata med Daniel Hagström redan förra året om att ställa upp och nu körde jag några testhopp och sedan en hel träningsvecka.

Det som lockar mig är att tävla och att utvecklas. Att flytta fram gränserna för vad jag kan göra och prestera.

Det är svårt att beskriva hur det känns, det går så sjukt fort! Jag märker hur lite utslag som behövs för att jag ska bli instabil och hoppet blir förstört. Samtidigt är det en utmaning att kunna vara väldigt avslappnad i kroppen i hastigheter över 400 kilometer i timmen."

Henrik Raimers Protrack efter ett träningshopp.

Henrik Raimer

Rekord - mer information om speed

Det ledande världsrekordet är idag 531,42 km/h och innehas av schweizaren Marco Wiederkehr. Snabbast svensk på tävling är Fredrik von Schmalensee med 443,30 km/h.

- Fler rekord och mer information om speed: www.speedskydiving.eu/
- Liten film från VM i Dubai där de talar om speed: gå till www.youtube.com och sök på "DIPC 4 DAY 7"

Airtrip

i mellansverige

Tänk dig att du tillsammans med dina vänner hyr ett flygplan, flyger runt i Sverige och gör inhopp på olika hoppfält. Det är precis vad elva hoppare gjorde en varm dag i juli.

Text och foto
Tomas Almbo

När Stockholms Fallskärmsklubb tog in en Caravan för säsongen fick hopparen Carolina Mallwitz idén att under en dag hyra flygplanet och besöka olika hoppfält i Sverige. Tillsammans med piloten Pelle Scherdin började de undersöka vilka möjligheter som fanns.

Man tog ut en flygrutt som skulle ge från åtta till tio hopp och inte bli alltför dyr.

”Vi ville inte stressa runt, målet med resan var att umgås med vänner och att ha tid att hänga lite på fälten vi besökte”, berättar Carolina. När preliminära fält och datum hade bestämts började hon kontakta de olika fälten och klubbarna för att få tag på personer som kunde stå som hoppledere.

”Responserna vi fick från de olika hoppklubbarna var helt enorm, de tyckte idén var hur bra som helst och alla hoppklubbarna ställde gladeligen upp”, säger Carolina. När planen något så när

var klar började hon prata med sina vänner om detta var något de ville vara med på. Och så klart sa alla tillfrågade ja.

Pelarmoln och bad

När dagen äntligen kom visade prognosen strålende sol och nollvind på alla planerade hoppfält. Klockan nio lyfte planet från Gryttjom för att bege sig mot första inhoppställena som var Gävle flygplats. Där tog Lennart Vestbom emot och bjöd på kaffe.

När alla hade packat sina skärmar och den mesta inhoppstressen lagt sig begav man sig mot Fallskärmsklubben Dala i

Ovan, deltagare: Pelle Scherdin (pilot), Daniel Hagström, Alex Sannergren, Nicklas Lellky, Fredrik Bylund, Henrik Raimer, Tomas Almbo, Jenny Holmqvist, Lars Nyström, Tobias Pontvik, Carolina Mallwitz och Fredrik Eklund.

Borlänge. Där hade pelarmoln börjat byggas upp och när planet nådde nästa inhop, Tällhed utanför Orsa, fanns pelarmoln överallt. En grupp hoppare utförde ett vinkelhopp längs väggen av ett moln medan några kalottflygare drog högt och njöt av underbar molnflygning.

”Jag tror det där var det grymmaste moln jag någonsin flugit i!” utbrast Fredrik Eklund när han landat.

I Tällhed blev de välkomnade av hoppladare Cecilia Burström. Där pausade gruppen ett tag för att äta lunch och ta ett välbehövt bad i den trettiogradiga värmen.

forts. på sidan 27 ➤

Baddags intill Tällheds flygfält.

Carolina Mallwitz över Siljansnäs.

Tobias Pontvik under inbrott över Örebro.

Fredrik Eklund och Lars Nyström över Västerås.

Vissa sträckor tog längre tid än andra.

Nicklas Lelky spanar ut över Siljan.

Resan gick sedan vidare till Siljansnäs Flygklubb där hopparna mottogs varmt. En av flygklubbens medlemmar sade:

”Vi har flygplan, segelflyg och skärmflyg, det enda som fattas är fallskärms-hoppning. Kom tillbaka när ni vill!”

Inhopp i Örebro

När alla fått i sig varsin glass lyfte planet igen, med destination Örebro Fallskärmsklubb. Men på vägen gjordes först ett inhopp på Ludvika flygplats.

”Mottagandet i Örebro var underbart, Joel Christiansson hade styrt upp allt hur bra som helst. Han fixade till och med så vi fick göra ett inhopp till – inne i Örebro”, berättar Carolina. Många av hopparna hade aldrig hoppat över en stad tidigare vilket gjorde inhoppet extra spännande.

Hittills hade vädret varit fantastiskt men rapporter från Västerås, som var nästa anhalt, talade om regn och åska. Eftersom klockan tickade på kunde man helt enkelt inte vänta utan lyfte med hopp om att vädret snart skulle bli bättre. Väl framme i Västerås klarnade det och ytterligare ett fält kunde prickas av på listan när man landat hos Fallskärmsklubben Aros.

Hemfärd

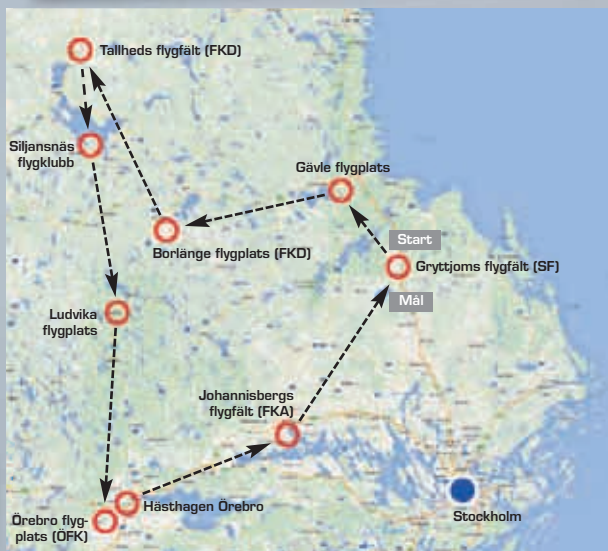
Efter att i Aros blivit avvinkade av Fredrik Wesslén styrde planet hemåt igen för dagens sista inhopp i Gryttjom. När alla packat sina fallskärmar och tagit ytterligare ett bad var det dags för middag och champagne. Ingen av deltagarna kunde sluta prata om dagen, hur otroligt bra den varit, vilken tur man haft med vädret och att man borde göra detta oftare.

Carolina konstaterar: ”Det var helt klart den bästa hoppdagen i hela mitt liv. Att få göra detta med mina vänner var helt otroligt. Fler borde göra samma sak, det är inte så krångligt att ordna som man tror”. ■

Vinkelexit över Örebro flygplats.

Packning av skärmar efter landning i Siljansnäs.

Fakta och tips

Besökta hoppfält: Gävle flygplats, Borlänge flygplats (FKD), Tallheds flygfält (FKD), Siljansnäs flygklubb, Ludvika flygplats, Örebro flygplats (ÖFK), Håsthagen Örebro (ÖFK), Johannisbergs flygfält (FK Aros) och Gryttjoms flygfält (SF).

Kostnad: Cirka 2 500 kronor per person.

Tips: Planera i god tid och välj en dag då andra klubbar har hoppning, det är lättare eftersom det redan finns hoppledare på marken. Vill man landa på ställen där det inte finns någon hoppledare så kan man först landa och släppa av en hoppare med HL-behörighet. Så gjordes i Borlänge, Ludvika och Siljansnäs.

Kaula

Mikael Kaulanen är troligen Sveriges mest tävlande fyrmanna - hoppare. De senaste fem svenska mästerskapen har alla inbringat guldmedaljer. Han har tävlat för Sverige i flera världsmästerskap, deltagit i världsrekordet i storformation och trots den stora aktiviteten verkar intresset för fallskärmshoppning inte sina.

Text och foto Tomas Almbo

Mikael Kaulanen

Född: 1974.

Antal hopp: 4000 plus.

Började hoppa: 1992 i Kiruna Fallskärmsklubb.

Bor i: Uppsala.

Mikael, som mest är känd som Kaula, började sin hoppkarriär i sin födelseort Gällivare 1992. Tanken om fallskärmshoppning hade väl slagit honom någon gång, men det var inte förrän han följde med två kompisar på en informationsträff om fallskärmshoppning som han verkligen ville prova på det.

”Om mina kompisar inte hade tagit med mig hade jag nog aldrig börjat hoppa” berättar Kaula.

Det gick trögt på den konventionella kursen som Kiruna Fallskärmsklubb höll i Gällivare. Han gjorde bara sex hopp det året och var inte klar med kursen förrän två år senare, 1994. Kaula ler och säger ”Jag var nog en rätt medioker elev”.

Under de åren gör han även lumpen på arméflyget i Boden. Efterföljande år besöker Kaula sommarlägret i Karlsborg där han gör sitt hundra hopp och även får vara med på sin största formation hittills, ett sexmanna maghopp.

Hemmaklubben i Kiruna erbjöd inte samma flygmöjligheter som sommarlägrets Twin Ottrar. Oftast blev det lågliffter eller uthoppshöjder på ett par tusen meter och det var därför svårt att öva magformationer. 1996 åker därför Kaula åter på sommarläger, nu i Romme. I samma veva köper han även en motorcykel men inser snart att han måste välja bort något. Jobben som bartender, städare och croupier inbringade inte tillräckligt med pengar för att kunna ha två så kostsamma intressen. Valet föll på att fortsätta med hoppningen, och motorcykeln fick säljas.

Basic i Arizona

1997 går resan över till USA för att delta i Basic Camp i Arizona. På lägret fanns coacher från laget Arizona Airspeed.

”Jag hade sett dem på något VHS-band tidigare, och att få ha dem som coacher var hur grymt som helst”, säger Kaula och fortsätter: ”Det var här jag bestämde att jag verkligen ville satsa på hoppningen!”.

Efterföljande år deltar Kaula på Basic Camp i Gryttjom samtidigt som han studerar digital media i Överkalix. År 2000 flyttar han så ner till Stockholm för att börja arbeta som programmerare på Framfab. Hemmaklubben byts från Kiruna till Stockholms Fallskärmsklubb. Samma år träffar han även sin nuvarande fru, Lena Kaulanen. På den tiden hölls ofta sushifester i Gryttjom, och det var på en av dessa, smått onyktra som de två blev ett par.

Karriären tar fart

2001 började så Kaulas karriär med fyrmannalag. Tillsammans med Sabine Knutsson, René Bacchus, Anne AlMBERG och Martin HäMäläinen startade de laget Tractor. Året efter åker de till DeLand och tränar för att senare på året delta i SM i öppna klassen där laget slutar med ett snitt på 10,1 poäng.

Efter SM lades Tractor ner, men ett nytt lag startades snart igen. Med Anders

Strandberg och Peter Törnестam bildade man laget Gryttjom Majik, med inspiration från världsmästarlaget DeLand Majik. Under två år fanns det laget med de tre hopparna som kärna. Laget hoppade med olika medlemmar men fick aldrig riktigt till det.

Under de åren började Kaula även hoppa som AFF-instruktör. ”Jag har släppt så otroligt många elever som hoppmästare i Kiruna, så steget till AFF var rätt naturligt”, säger Kaula.

IT-bubblan härjar nu i Sverige och till slut förlorar han sitt jobb på Framfab som en av de sist anställda. Kaula hop- ➤

Henric Berggren

En yngre Mikael Kaulanen hoppar över Kiruna 1996.

par då runt på lite olika företag som programmerare.

2005 bildas så hans tredje fyrmannalag, Spai, med medlemmarna Ulf Liljenbäck, Tobias Alsjö och Lena Erlandsson. Samma år kom laget tvåa i SM efter det skånska laget 42.

Världsrekord i Thailand

Så kom ett av Kaulas mest intensiva hoppår, 2006. Tillsammans med laget Spai, där nu Lena slutat och ersatts av Mats Svensson, tillbringades två träningsveckor i Arizona och tre träningsveckor i Göteborg. Till det lades även flera timmar tunneltid. Trots satsningen kom man åter tvåa på SM där lag 42 vann igen.

Inte nog med lagsatsningen, Kaula blev även uttagen till World Team för att delta i världsrekordförsöket i storformation i Thailand, en 400-manna. Totalt tillbringades tre veckor i Thailand för träning och försök.

Kaula minns så väl hoppet då världsrekordet sattes: "När alla hoppare hade tagit sina positioner tittade jag ut över och under formationen och allt jag kunde se var massor av riggar och jag förstod att vi hade klarat det. Att landa när hoppare över himlen bara skriker av glädje var helt magiskt!". Efter lång väntan ropades det som alla hade på känn ut i högtalarna, ett nytt världsrekord hade satts.

Trea igen

Nästa år fortsatte Spai med lagsatsningen, men trots flera veckors träning med målet att vinna SM slutade man för tredje gången på andra plats efter 42. "Det kändes otroligt surt, vi hade tränat så hårt med målet att vinna på SM och få en biljett till VM 2008. Men jag tror vi blev för seriösa i vår träning och ambition att bli så bra som möjligt. Vi gjorde några enkla misstag och tappade hela tävlingen då", säger Kaula.

Peter Törnestam, ordförande i SF:

"Jag har hoppat och tävlat både med och mot Micke i många laguppställningar genom åren. Oavsett om det är SM-final eller skoju-rundan på Basics sista dag så är

Henric Berggren

det samma glöd i blicken när han tittar bakåt till mig hängandes nere i dörren inför exit. Väl nere är det ett par kisannde glada ögon man ser efter en skön swooplandning och en highfive.

Glatt och målmedvetet har han från en långhårig yngling i Kirunaklubben hoppat sig in i FS-toppen och har stannat där. Ett glas gott vin och köttbit är finalen på en fin hoppdag eller ett hårt fyspass. Vi får passa oss så att han inte irrar bort sig i crossfit-träsket. Micke vill jag hoppa med länge än."

Efter femton år av hoppning kom så ett lite annorlunda år, 2008. Kaula hade kommit i kontakt med det norska laget Arcteryx och blev erbjuden en coachplats på tunnelläger i Bedford. Totalt gjorde han åtta tunnelresor till Bedford och coachade även på svenska och finska Basic Camp.

Funderingarna som funnits ett tag, att helt leva på hoppningen började nu bli allvar. Med det stora suget för vindtunnelflygning fanns en ny möjlighet att jobba med hoppning. Men till slut blev valet ändå att satsa på sitt eget nystartade företag, MajikNet Consulting, som specialiserat sig på systemutveckling inom .NET.

Strax innan SM det året bildades ett nytt fyrmannalag, Gryttjom International. Förutom Kaula bestod laget av Martin Bäcklin, Ken Hansen och den förre världsmästaren Joey Jones. Laget genomstrades av hoppglädje utan egentliga krav och mål. Med bara några träningshopp innan så slutade laget trea på SM.

Vinnare det året var Evolution där medlemmen Martin Askelin hoppade av i slutet av året. Kaula fick då frågan om han ville ta Martins plats med det långsiktiga målet VM 2010. Svaret blev ja och medlemmarna var nu Mikael Kaulanen, Felix Wallberg, Emil Einarsson, Rikard Rodensjö och Niklas Rodensjö på kamera.

Guldmedalj och svenskt rekord

Efter ett år fyllt av dåligt väder, trasiga flygplan, höjda hopp priser och bara hundra lagg hopp hänger till slut ändå SM-guldmedaljen runt halsen på Kaula.

Trots lagets mål om VM 2010 väljer ändå Felix och Emil att kliva av Evolution efter SM 2009. Frågan kommer då

Kaulas arkiv

Kaula loggar sina hopp på sommarlägret i Romme 1996.

Kaulas arkiv

Kaula som elev i Kiruna Fallskärmsklubb.

från de tidigare lagmedlemmarna i Top Gun, Seth Ericson och Johan "Smögen" Edvall, om de inte skulle starta ett lag tillsammans.

Laget Bardagi bildas så med de återstående medlemmarna från Evolution och Top Gun. Man vinner SM-guld och efter att ha vunnit en utslagstävling blir laget uttagna som landslag och får åka på VM i Ryssland.

Där gör man ett snitt på 16 poäng och sätter även nytt svenskt rekord i en runda med 35 poäng. Det rekordet står sig än idag. Bardagi fortsätter tävla fram till slutmålet, VM i Dubai 2012. Däremellan tar man återigen SM-guld. På VM går det riktigt bra, laget gör ett snitt på 19,1 vilket är nytt svenskt snittrekord.

Trappar ner med Volo

"Satsningen på fyrmanna blev aningens längre än tänkt. Det ursprungliga målet var ju VM 2010, men det blev även VM 2012. Jag trodde egentligen inte att jag skulle orka satsa så hårt så länge men det gick och det var otroligt kul.

Jag har många härliga minnen från tävlingarna. Att äntligen få stå i dörren beredd att hoppa ut ovanför palmen i Dubai på VM var verkligen magiskt", konstaterar Kaula.

Efter att Bardagi löstes upp har han nu valt att ta det lite lugnare, men fortfarande vill han så klart tävla. Tillsammans

Lena Kaulanan, Mikael's fru:

"Micke är sporten väldigt hängiven. När han satsar så satsar han fullt ut, inga halvda satsningar för honom. Han älskar verkligen att hoppa. Inför träningsveckor har han varit som ett barn dagen före julafton. Att se honom så glad, hängiven och satsande har gjort att jag stöttat honom fullt ut trots att Micke firat många bröllopsdagar i till exempel DeLand på egen hand med laget. Men vi har ju alltid haft Skype.

Mickes bästa sida är hans lugn och då jag är en väldigt temperamentsfull person så har vi kompletterat varandra väl. Han tar också människor för vad de är, han dömer ingen på förhand. Det finns dock en sak som jag retar mig på och det är hans slarv hemma, han praktiskt taget går ur kläderna och lämnar dem på golvet. Han glömmer även saker som han inte anser sig vara så viktiga. Till exempel så måste han alltid ha en liten lapp med sig när han ska gå och handla. Försöker han memorera inköpen kommer han hem med fil istället för mjölk."

Kaula

Niklas Rodensjö

med veteranerna Mattias Nord, Kenneth Eriksson, Emil Einarsson och Mattias Qvist på kamera startades därför laget Gryttjom Volo. Målet med laget var att ha rolig hoppning, grilla mat och dricka gott vin. Trots endast en veckas träning tar laget SM-guld 2013 med ett snitt på 17,2. Under 2014 har laget varit på en tunnelresa i Voss och gjort 50 träningshopp som träning inför SM.

Säker hoppare

Trots sina över fyratusen hopp har han aldrig skadat sig. "Jag är nog en ganska försiktig hoppare och har inte gjort så mycket dumma saker inom hoppningen" berättar Kaula.

Kanske är det därför han sen sju år tillbaka är med i USK, Svenska Fallskärmsförbundets utbildnings- och säkerhetskommitté. Under samma period

har han även ansvarat för den årliga AFF-utbildningen av svenska instruktörer i Bedford.

Trots tjugotre år som hoppare utan något pausår finns ingen tanke på att lägga av. "Visst satsar jag inte lika hårt på laghoppning längre, men istället njuter jag av andra saker", berättar han.

Kaula har hittat ett nytt intresse, Crossfit. Istället för att längta till hoppning under ett träningspass är det oftast tvärtom, "Ibland när jag är på hoppfältet tänker jag, nu missar jag ju det där roliga träningspasset".

Men att hoppningen kommer finnas kvar i hans liv länge framöver finns det ingen tvekan över berättar Mikael Kaulanen. Och det är inte helt omöjligt att hans fyrmannalag återigen står överst på prispallen på SM, med Kaulas sjätte guldmedalj runt halsen. ■

Laget Bardagi drar ut första formationen i fyrmansblock nr. 22, "Tee till Chinese tee"

Bardagi på VM i Dubai 2012. Niklas Rodensjö, Rikard Rodensjö, Seth Ericson, Mikael Kaulanen och Johan Edvall.

Kaulas arkiv

Fullt ös

på Bänkås Family week

Trots att de dagarna innan boogiet fick besked om att den planerade AN28:an inte kunde komma lyckades Sundsvalls Fallskårsklubb, med hjälp av Umeåklubbens Airvan och en inhyrd Pilatus Porter, få ihop ett av tidernas bästa Family week med 1041 hopp.

Text Martin Eidensten
Foto Ken Hansen, Nenne Zar

Sedan 2011 när AN28:an lånades av Stockholms Fallskårsklubb har den varit en regelbunden gäst på Bänkås under Family week. Så var även planen i år men när Nenne Zar dagarna innan boogiets start får reda på att det inte var möjligt blev det lite besvärligt.

”Vi fick ett definitivt nej på torsdagskvällen och lägret skulle börja på lördagen. Jag satt natten till fredag och letade efter alternativ. Till slut fick jag lyfta

blicken från Sverige och leta utomlands. På Dropzone.com hittade jag en finsk firma som hade en Pilatus Porter. Den var på Oppdal i Norge och skulle tillbaka till Finland för service på måndagen men vi kunde få den från onsdagen i alla fall.”

På måndagen var en av Sundsvallsklubbens piloter på Midlanda flygplats och såg Portern där. ”Den hade mellanlandat på grund av dåligt väder över havet men var fortfarande tvungen att åka till Finland för service för att sen återvända till oss i Sundsvall på onsdagen. Så då hjälpte Umeå Fallskårsklubb till genom att låna ut sin Airvan till oss från boogiets start till onsdagen.”

Totalt användes alltså tre olika flygplan. Sundsvalls egen Cessna 206 med

Ballonghopningen fick tyvärr ställas in eftersom transpodern var trasig.

Ken Hansen

Nenne Zar

I kläm – men vilka reservdrag går att förutse..?

plats för fyra hoppare, Umeås Airvan med plats för sex hoppare och den inhyrda Pilatus Portern med plats för åtta hoppare.

”Ska man titta hoppmässigt så är egentligen Portern något bättre för oss än AN28:an. När folk börjar tyna av framåt torsdagen så kan den vara svår att fylla, men Portern kan gå back to back oavbrutet med de som vill hoppa mycket. Sen är visserligen AN28:an ett av de roligaste planen att hoppa ur.”

Oväntat reservdrag

Under veckans 1041 hopp drogs endast en reserv. Men inte i frifall utan ur det var ur en husvagn av modell Polar 540.

”Det var Kekke som på väg till ilastningen upptäckte att han glömt sin Go-pro i husvagnen. Och eftersom planet skulle tanka hade han tid att springa dit och hämta den. Men när han skulle gå ut

Inhoppning, grillbuffé och femkamp vid Tranviken.

Ken Hansen

Nenne Zar

klämdes handtaget till reserven fast mellan dörren och husvagnskroppen. När han då fortsatte att öppna dörren spändes handtaget fast än mer och när han gick ut drogs reserven.”

I luften gick dock allt bra och det var inga incidenter eller olyckor. Det tävlades i speedstar och i kreativa precisionslandningar. Det var också tänkt att det skulle hoppas ballong med det fick dessvärre avbrytas på grund av en trasig transponder.

Mer än hoppning

”Vi hade en storbilds-tv här i några dagar och kollade på fotbolls-VM. 18,2 kva-

dratmeter var den, en sådan som de har på festivaler.”

Det fanns också en hoppborg och så hade man inhopp på stranden i Tranviken där det även var grillbuffé och femkamp.

”Där körde vi också vår traditionsenliga tysta minut för våra omkomna fallskärmsvänner runt om i världen. Vi pratade mycket om olyckorna i Finland och i Polen men även om annat som händer runt om i världen. Vi ska påminna varandra om att det vi gör inte behöver vara förenat med dödsfara men om vi gör fel så blir det riktigt farligt.

Sen stod vi där vi stranden i solnedgången och höll en tyst minut.”

Pilatus Portern från Finland tar åtta hoppare.

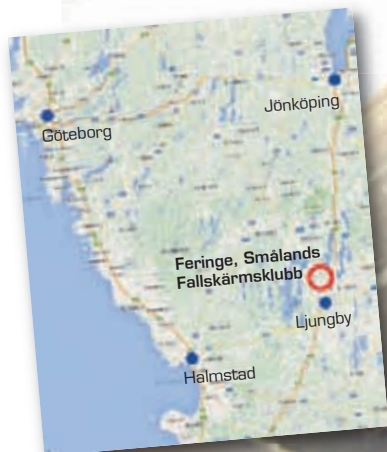
Nenne Zar

Tyst minut i solnedgången

Nenne Zar

105 hopp på en dag

Palle Nygren – exit ur SFK:s Beaver under ett av de 105 hoppen.

Det nya rekordet för antal hopp på en dag är numera 105 hopp och det sattes på Feringe flygplats den 9 juni av Johnny Olsson, Patrik "Palle" Nygren, Fredrik Carlsson och Magnus Svensson.

Text: Martin Eidensten
Foto: Palle Nygren

Från början var det Patrik "Palle" Nygren som hade funderingar på att slå det förra rekordet på 100 hopp på en dag.

"Det växte dock lite när Johnny Olsson fick höra om planerna, vi har alltid sneplat lite på varandras loggböcker och antalet hopp. Vi planerade därför vidare för oss två men ganska snabbt växte det när Magnus Svensson och Fredrik Carlsson också ville vara med. Direkt ändrades alla förutsättningar och den nödvändiga

Johnny Olsson, FK Syd

"Palle ringde mig och sa att han funderade på att slå det svenska rekordet i antal hopp på en dag. Han kollade runt vad det fanns för flygplan som skulle passa för uppgiften och frågade om kostnader och sådant. Jag skrattade och sa att jag och Carls skulle försöka slå detta rekord tidigare, men att vi på grund av Carlsas olycka fick skjuta på planerna.

Sen sa jag till Palle att han gärna får försöka slå rekordet men att jag och Carls kommer att slå det med ett hopp när han är klar. Då tyckte Palle att det var en bättre plan att vi alla gjorde det tillsammans.

Det mailades fram och tillbaks och sen hade vi ett möte i dom mörka skogarna i Småland."

organisationen bakom fyrdubblades. Fler packare, PR-ansvarig, två hoppladare, två piloter och så vidare."

Svårt att hitta flygplan

"Det största problemet vi hade under hela projektet var att få tag i lämpligt flygplan", berättar Palle.

"Antingen var det flygplan som kostade för mycket eller opålitliga aktörer som utlovade flygfarkost men som ringer fem dagar innan och ändrar överenskommelser. Slutligen fick vi lov att hyra Skånes Fallskärmsklubbs Bäver, vilket vi är oerhört tacksamma över. Snabb som attan är den. Lifftiderna från start till fällning var tre och en halv till fyra minuter (till 700 meter) och en turn-around på cirka sex minuter."

En utmaning

Med en markpersonal på 25 och fem till sex riggare satte de igång klockan fyra på morgonen den 9 juni. Målet var 125 hopp men det visade sig vara tufft.

"Självt kände jag framåt eftermiddagen att jag sprang in i väggen totalt och sa till grabbarna att jag inte skulle orka 125 hopp." Det slutade med 105 hopp och det gamla rekordet slogs med fem hopp.

"Det är ju en sak att sitta och planera på kontoret på vintern, sen när vi väl körde igång var det givetvis jobbigt på många sätt. Vi hade ju våra egna riggare och de sitter ju bra och öppnar skönt. Men sen var vi ju tvungna att ha låneriggare och de sitter ju inte alltid perfekt. Att kränga av och på sig riggen går rätt bra

tio gånger på en dag men 105 gånger blev jobbigt. En lånad rigg som sitter lite halvtaskigt sitter fruktansvärt dåligt och till och med smärtsamt efter så många repetitioner."

Skapa uppmärksamhet

De vara alla överens om att rekordförsöket skulle användas till att skapa uppmärksamhet kring någon välgörenhet.

"Det var inte självklart från början att det skulle vara just Barncancerfonden utan bara att vi ville göra en insamling av något slag. Men när vi undersökte olika alternativ var det den vi fastnade för."

Totalt resulterade projektet till att 25 250 kronor samlades in till Barncancerfonden. Dels genom donationer på en digital insamlingssida och dels genom att Svenska Fallskärmsförbundet bidrog med tio kronor för varje utfört hopp. ■

Palle Nygren, initiativtagare till rekordet.

KONTAKTA

SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Ronny Modigs,
e-post: ordforande@sff.se

Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se

Ledamot: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com

Ledamot/kommunikation: Boel Stier,
e-post: boel@sff.se

Ledamot: Christer Dahl,
e-post: dahl.christer@gmail.com

Suppleant/förbundsjurist: Håkan Dahlquist,
e-post: hakan@sff.se

Suppleant/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com

Valberedningen

Uno Alpfors (sammanställande),
e-post: uno.alpfors@swipnet.se

Markus Andersson,
e-post: andersson.markus@gmail.com

Andreas Frisk, e-post: ante.frisk@gmail.com

Lennart Vestbom, (suppleant),
e-post: lennart@fgcc.nu

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta före ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se

Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se

Kommunikationsansvarig samt kontaktperson
för kommunikationskommittén: Boel Stier,
e-post: boel@sff.se

Förbundsjurist, allmänrättsliga frågor, avtal,
försäkringar, tävling: Håkan Dahlquist,
e-post: hakan@sff.se

Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com

Materielkommittén: Henrik Grentzelius,
e-post: henrik.grentzelius@comhem.se

Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se

Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com

Luftrumsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se

Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Ronny Modigs,
ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Gunilla Sigurd,
ledamot

Boel Stier,
ledamot

Christer Dahl,
ledamot

Håkan Dahlquist,
suppleant

Daniel Ingered,
suppleant

Petter Alfsson-Thoor,
riksinstruktör

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på

www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås - E-post: info@uffeshoppshop.se - Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Överbefälhavare Sverker Göranson hoppar tandem till Almedalsveckan i Visby. Tandempilot är Alex Ingulfson. Mer på sidan 9!

Foto Elof Wecksell.